

Дорогі шевченківські місця

Анатолій Григорук

Є на Черкащині село Моринці. Воно, можна сказати, нічим особливим не примітне: таких мальовничих сіл у нас не сотні — тисячі. Тим часом про нього знають не тільки повсюди в Україні, а й далеко, далеко за її межами. Адже в Моринцях народився наш великий поет і художник Тарас Шевченко.

Тарасові батьки були безправні кріпаки. Вони жили у великій нужді, тяжко працювали на жорстокого ненаситного пана. І хатина їхня була тісна, підсліпувата, кособока, під обшарпаною вітрами солом'яною стріхою. Але це рідне обійстя лишилось для Шевченка найдорожчим місцем на землі. Бо тут він з'явився на білий світ, тут маленьким немовлятком спав у лозяній колисочці, тут зіп'явся на ніжки і вперше вимовив наймиліше слово "мама"...

Тарасикові ще не виповнилось і двох рочків, як батьки переїхали до сусіднього села — Керелівки. І вже в Керелівці хлопчик прожив майже чотирнадцять літ. На все життя зберіг Шевченко найтеплішу пам'ять про рідні батьківські пороги. "Ось стоїть переді мною, — згадував він, — наша бідна, стара біла хата з потемнілою покрівлею і чорним димарем, а на причілку яблуня з червонобокими яблуками, а довкола яблуні — квітник..."

Ще проникливіше писав поет про це у листі до свого брата Микити: "Всяку ніч тільки й бачу во сні, що тебе, Керелівку та рідню... прокинусь — заплачу"...

Від дня народження Тараса Шевченка минуло багато років, а люди їдуть і їдуть на Черкащину вклонитися дорогим Шевченківським місцям.